

РЕШЕНИЕ

№ 2826

гр. София, 19.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 07.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2388** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „А. за П. М. помощ – група П. А.” О. против заповед РД-15-13/18.02.2010г., издадена от директора на Столичната З. К. (СЗОК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това и против акт, който подлежи на оспорване. Процесната заповед е била обжалвана, включително относно нейната целесъобразност, пред директора на Националната З. К. (НЗОК), който е отхвърлил жалбата с негова заповед № РД-09-208/31.03.2010г., представена по делото. В този случай предвид чл.145, ал.2, т.1 АПК, на обжалване подлежи първоначалният индивидуален административен акт.

От справка в Търговския регистър се установява, че от 19.06.2006г. като управител на дружеството – жалбоподател е бил вписан Алекси Стефанов Алексиев, който е починал на 05.01.2010г., видно от представеното по делото удостоверение за наследници. Последните са подали на 18.01.2010г. молба до общото събрание на съдружниците, с която са заявили, че не желаят да бъдат приемани за съдружници. Молбата е била разгледана на 26.01.2010г. от общото събрание, което наред с другите решения е избрало за управител д-р С В М, видно от протокола на събранието (по т.7). Така избраният управител е бил вписан в Търговския регистър на 01.02.2010г.С

уведомително писмо, заведено в РЦЗ – С. на 21.01.2010г. и в СЗОК - на 22.01.2010г. (видно от представените входящи номера), д-р П Т П, представляваща кооперация „А.” (съгласно справка по ЕИК *) – съдружник в практиката, е съобщила на посочените администрации за обстоятелството, че представляващият дружеството е починал и, че ще бъде приет нов лекар в практиката. Изслушана като свидетел в публично съдебно заседание на 16.06.2010г., д-р П заявява в показанията си, че наред с това писмо, написано по искане на длъжностно лице от администрацията, изрично е искала указания за действията, които е необходимо да бъдат предприети в случая, за да бъде сключен договор със СЗОК, за което е имало и предварително определена дата – 07.01.2010г. Писмено заявление с необходимите документи е било заведено в СЗОК на 09.02.2010г.

По това заявление е постановен процесният отказ, по съображения, че заявлението за сключване на договор е подадено на 09.02.2010г., а срокът за подаване е изтекъл на 21.01.2010; тази дата административният орган е определил на основание чл.20, ал.2 от Националния рамков договор между Националната З. К. и Българския лекарски съюз и Българския зъболекарски съюз за 2010 г. (НРД 2010). Съгласно посочената разпоредба, лечебни и здравни заведения, кандидатстващи за сключване на договор за оказване на извънболнична помощ подават документи в съответната РЗОК в 30-дневен срок от обнародването в "Държавен вестник" на НРД. По аналогични съображения, директорът на НЗОК е отхвърлил жалбата на дружеството против процесната заповед.

Същата разпоредба обаче е в несъответствие с разпоредбата на нормативен акт от по-висок ранг, а именно, на чл.59а, ал.1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на НРД лечебните заведения подават заявления в РЗОК за сключване на договор. НРД е в сила от 01.01.2010г., съгласно чл.55, ал.1 ЗЗО, възпроизведена в § 2 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на НРД 2010. Цитираният в мотивите на оспорения акт § 68, ал.2, т.1 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение на ЗЗО (ДВ бр.101/2009г.) не може да бъде тълкуван в смисъл, че овластява страните по НРД да приемат с подписването му разпоредби по въпроси, изрично уредени от закона, при това – ограничаващи правата на изпълнителите и по-неблагоприятни за тях – както в случая, предвид по-краткия срок за подаване на заявления съгласно НРД 2010 спрямо законоустановения такъв. Според горепосочените законови разпоредби, НРД 2010 влиза в сила на 01.01.2010г. Следователно, 30-дневният срок изтича на 31.01.2010г., която дата е неработен ден – неделя; поради това, срокът за подаване на заявления за сключване на договори от изпълнителите е бил до 01.02.2010г. включително. По аргумент от чл.15, ал.3 от Закона за нормативните актове, съответно – чл.5, ал.1 АПК, разпоредбата на сключения на основание ЗЗО НРД 2010 относно срока за подаване на заявление не следва да се прилага с оглед несъответствието ѝ със закона.

Установява се в случая, че на 22.01.2010г. е било направено искане за сключване на договор между дружеството-жалбоподател и СЗОК, което искане е нямало необходимата форма и не е било направено от надлежно упълномощено за целта лице. Тези обстоятелства обаче представляват нередовности на искането, за отстраняване на които административният орган има задължението да предостави необходимите указания и съдействие както съгласно специалната нормативна уредба – чл.59, ал.8 ЗЗО, чл.20, ал.3 НРД 2010, така и съобразно общите правила, приложими в административното производство, установени в чл.28-30 АПК. Като не е изпълнил задължението си да укаже на инициатора на производството какви действия е

необходимо да предприеме, за да отстрани нередовностите на искането си от 22.01.2010г. (направено в срока до 01.02.2010г.), издателят на оспорения акт е допуснал съществено процесуално нарушение. Заявлението, подадено на 09.02.2010г., придружено с необходимите документи, по естеството си представлява отстраняване на нередовностите на първоначалното подадено в законоустановения срок искане за сключване на договор, и е в срока по чл.20, ал.4 НРД 2010. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че този срок не преклудира възможността за сключване на договор. На първо място, за всички кандидати, подали заявление в срока от 15.01.2010г. до 01.02.2010г. включително, тази разпоредба е в несъответствие с чл.59б, ал.1 ЗЗО, като ограничава предоставените от закона права на кандидатите за изпълнители и ги поставя в по-неблагоприятно положение прямо законоустановените условия за сключване на договор. Второ, смисълът на същата разпоредба е да задължи административния орган да се произнесе по исканията във възможно най-кратък срок, т. е., тя е в полза на изпълнителите, като ограничава възможността администрацията да отлага във времето сключването на договорите. По изложените съображения, ограничението на срока по чл.20, ал.4 НРД 2010 не следва да се прилага; процесната заповед следва да бъде отменена, а делото – изпратено на директора на СЗОК за ново произнасяне.

Предвид горното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е в противоречие с материалноправни разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане за възстановяване на направените разноски. Установява се по делото общ размер на последните: 350 (триста и петдесет) лева, от които – 50 лв. държавна такса и 300 лв. – хонорар за адвокат. За този хонорар е дължимо възстановяване само наполовина, тъй като дружеството е представявано по делото от двама адвокати, а разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК допуска възстановяване на разноските само за един от тях.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД-15-13/18.02.2010г. на директора на Столичната З. К..

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на директора на Столичната З. К. с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Столичната З. К. да заплати на „А. за П. М. помощ – група П. А.” О., с ЕИК *, сумата 200 (двеста) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: /п/

